

ca. 1849

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Dateret efter kurmageriet mellem P.C. Skovgaard og Georgia Schouw.

Mentioned people:

N.L. Høyen

J.Th. Lundbye

Archive:

Mappe 2 nr. 16

TRANSCRIPTION

Tjirsdag [?]

Der er overfaldet mig saa stor en Frygt for; at jeg dog har handlet galt.

Siig mig! Kan jeg da ogsaa forsvare for Gud paa den Maade at dvæle ved Mindet om Een og dog tilhøre en Anden?

Er det ikke Synd, er det ikke afskyeligt? Nu faldt mig et underligt Træf ind.

Det er ikke meer end noget nær et aar siden, at Lundbye¹ en Aften fulgte mig hjem fra Høyens; det var paa samme Sted, hvor jeg igaar Aftes sagde, at min Beslutning var taget, at jeg dengang, efter en lang, men for mig saa Indholdsrig Taushed, lovede mig selv at, hvordan det end gik i Verden, saa var han den Eneste jeg kunde

-2-

tilhøre: har jeg da nu glemt ham? Nei, det har jeg ikke, det kan jeg aldrig. Men saa handler jeg jo urigtigt imod Dem. Saa sortner det for mit Øie, for jeg synes dog jeg har følt det var Himmelens Villie og jeg er dog saa Glad. Hvor vor Stemning dog vist er forskjellig; jeg kan selv ikke forstaae min Ro, at jeg endogsaa kunde sove ret og godt den største Deel af Natten. Jeg er vist et grueligt letsindigt Menneske, Der er vist ikke det Mindste ved mig, uden det skulde være min Kjærlighed til Fædrelandet.

¹ P.C. Skovgaards nære ven maleren J. Th. Lundbye (1818-1848). Han var forlovet med Georgia Schouw. Lundbye drog i krig, og dør af et vådeskud den 25. april 1848.

Friday - Mary Ann

Was an unperfektes wenig
was an ^{ein} triffl wenig, et ein wenig
für fauchtes gold.

Sing sing, have you seen
 your name for God you have
 Munda and Inola and Mda
 Let me hear you sing do give
 an answer. O my Sab. Mda

Dytte, er det ikke offengjelt
 som forlot mig at under-
 sigt sig ind. Det er ikke
 mere end mig at under-
 sigt sig at Lunde og
 efter sigte mig fra
 fra Høgen; Det var da
 minne det, som jeg i
 efter sigte, at min Løst-
 mig var langt, at jeg
 mig, efter en lang, men
 mig fra indfoldet i
 lunde mig til at, som
 det var det; Høgen, som
 var fra den første jeg

Liljans ³; för jag så en glans
som. ⁶ Men, det för jag i den
Det kan jag aldrig. Men för
samlar jag icke riktigt i i med
Men; för först var det för
med sin, för jag signal jag
jag för följ. Det var för
den villen in jag är jag för
glad.

För var. Men jag jag
är följgällig; jag kan förs i den
första. Men den, ut jag under
af sin hand. för en väl god den
första. Men ut den
Jag är nylt ut yvrigt. Lijf. Men
Men jag, det är nylt i den
Det Men jag med mig. Men
Det så första. Men min för
lijf. Det första.